

"Неко је оклеветао Антонића"

Пише: Милош Милојевић
четвртак, 28 фебруар 2013 16:32

Поводом критичких осврта Зорана Аврамовића и Драгомира Анђелковића на *чланак* Слободана Антонића

[Вучић као слепа мрља \(пара\)патриотске јавности](#)

Морам одмах на почетку да се оградим да је наслов овог текста инспирисан насловом романа Радомира Смиљанића *Неко је оклеветао Хегела*, и да не импутирам саговорницима да су некога оклеветали у буквалном смислу речи. Оваква ограда је нужна да се због неке терминолошке омашке не би обесмишљавао читав текст, што уопште није страно критичарима Антонићевог текста. Указао бих на једну могућу везу времена када је настао овај роман (објављен 1973) и данашњег тренутка – наиме, у време меке социјалистичке диктатуре писци који су носили етикету дисидената слободно су писали о многим темама, њихове књиге издавала су друштвена предузећа у великим тиражима, а хонорарни рад у часописима се и те како исплатио. Ипак, иако се то доба у историји српске књижевности и друштвених наука може оценити као плодно (у неким параметрима и недостижно) неке границе критике

социјалистичког друштва

, неисцртане али сасвим чврсте, нису се смеле прекорачити. Када би аутори прекорачили ту црту наишли би у најбољем случају на лавину осуђивања, чији би бројни актери подразумевали спектар личности од председика месне заједнице до највиших руководиоца.

Изгледа да је демаркациона линија данашње аналитичарске коректности критика Александра Вучића – ко такне у ту звезду српске политичке сцене од уваженог аналитичара и интелектуалца постаје *сорошевски плаћеник*, део *антисрпског картела* кој и је поткопавао одбрамбене напоре српског народа, човек чија је рационалност упитна па је надомешћује вештом вербалном акробатиком. И док један критичар (Аврамовић) покушава да се у својој критици задржи на недавно објављеном тексту, Анђелковић се осврће на целокупну интелектуалну биографију Слободана Антонића како би указао *на пут издаје и бешчасћа*

. Покушаћу да се осврнем на ова два текста и да укажем на неке, по мом мишљењу,

"Неко је оклеветао Антонића"

Пише: Милош Милојевић
четвртак, 28 фебруар 2013 16:32

недостатке и превиде у приступу ових аутора.

Али пре свега реч две о самом Антонићевом тексту – на самом његовом почетку он каже како је у питању анализа српских политичких прилика, а ја бих додао да је у питању и осврт на аналитичарска реаговања на најновије српске политичке прилике. Наиме, Антонић указује да је премијер Ивица Дачић (делимично сасвим оправдано) главна мета пронационалних критичара, док се о Александру Вучићу, као несумњиво изузетно утицајном чиниоцу у српској Влади, не пок лања довољно пажње, односно он се аболтира од било какве одговорности за евентуалне Владине промашаје. И сам сам [нешто раније указао](#) да у садашњој констелацији снага Дачић све више представља нешто што бисмо могли назвати

лењим премијером,

односно фактором чија реална снага није нарочито велика. Као мањински премијер, од почетка у неугодном положају, додатно искомпромитован бројним аферама, у све већој мери постаје сервис надмоћног партнера, односно Српске напредне странке и њеног лидера Александра Вучића. Логика Антонићеве критике је, по мом разумевању текста, следећа: Вучић као премоћан фактор у Влади или трасира или омогућава сваку значајнију саставницу политике те Владе. Мислим да у овој логици нема ничега неразумног, па чак ни мало вероватног. То не значи да се свако нужно мора сложити са Антоновићевом критиком Владе, нити са тиме да је распоред снага у Влади баш такав – тај став проистиче пре из логике политичког деловања него што је у овом тренутку могуће понудити чврст емпиријски доказ који би га поткрепио (уосталом, зар неко заиста очекује да било који фактор изјави нешто у горенаведеном смислу?).

"Неко је оклеветао Антонића"

Пише: Милош Милојевић
четвртак, 28 фебруар 2013 16:32

